

Kredsbladet

Kredsblad for medlemmer af Aabenraa Lærerkreds

UDGAVE #5

DECEMBER 2023

2. ÅRGANG - 2023

Skolechefen i
interview:

**“Der er brug for et
opgør med den
klassiske ramme i
folkeskolen.”**

NYT FRA KREDSSEN

Kære medlemmer

Så banker juleferien på døren. Det har været et langt efterår med mange dagsordner, og skolen har været i fokus ad flere omgange.

I oktober præsenterede regeringen langt om længe sit skoleudspil, "Frihed og fordybelse - et kvalitetsprogram for folkeskolen". Der er ikke tale om en reform, eller det er der nok, men vi må ikke kalde programmet for en reform, da det vækker nogle associationer, man helst er fri for i socialdemokratiet. Indholdsdelen er ikke helt tosset, selvom der er en del men'ere.

Kortere skoledage har vi talt om i snart 10 år. På tide det bliver til virkelighed. Dog er der ikke peget på, hvad der skal forkortes, og det samtidigt med at flere nye fag står i kø for at komme ind. Den understøttende undervisning er sådan set konverteret til to-lærer-timer langt de fleste steder i forvejen.

Meget positivt er det, at der nu for alvor gøres op med de mange mål, der er i skolen. Der skal laves nye læreplaner med færre mål. Det er i den grad i arbejdet med læreplanerne, at vi får en grundlæggende diskussion om, hvad er det, vi vil med skolen, og hvordan afslutter vi den.

Der skal i den sammenhæng ses på prøvetrykket i skolen. De dan-

ske elever er dem i Norden, der går mest til eksamen. I Sverige har man fem nationale tests, der som sådan ikke er eksamen. I Norge er der to prøver, mens der er nul i Finland. Det kunne være, at de mange prøver er med til at skabe mistrivsel og et for stort fokus på præstationer og boglige kompetencer.

Et andet omdiskuteret element er juniormesterlære. Det er klart for mange, at skoletræthed er en udfordring, som der skal tages hånd om, men om den delte skole er svaret, er mindre klart.

Der er mange gode intentioner i udspillet, som skal forhandles hen over foråret 2024, hvis alt går som forventet.

Der, hvor det virkeligt halter med udspillet, er finansieringen. Guldægget er den understøttende undervisning, men den er stort set omkonverteret alle steder, og så bliver det svært at bruge den til finansieringen. Der skal hele ikke trækkes midler ud af skolen for at understøtte SFO osv.

Mere frihed og fordybelse kræver langt hen ad vejen en bedre finansiering af både skole og fritid. "Sammen om skolen" kommer til at få en vigtig rolle i det kommende arbejde.

En anden stor ting blev landet 4. december 2023, nemlig treparts-aftalen omkring lønløft til de offentligt ansatte. Danmarks Lærereforening støtter op om aftalen, selvom den ikke rigtigt påvirker os direkte.

Der er dog flere elementer, som vi har kæmpet for skulle justeres og formuleres, således at vi kunne være med. Aftalen var kommet, om vi havde været med eller ej. Derfor har det været vigtigt for foreningen at imødegå de værste elementer og bløde dem op. Det har været vigtigt at holde lønstigninger udenom reguleringsordningen. Og med lønløftet bør diskussionen mellem organisationerne om procentvis eller kronestigninger blive "nemmere" her op til OK24. Det har også været vigtigt at holde sammen i fællesskabet, netop op til OK24, hvor der nok skal komme flere udfordringer for fællesskabet. Men ingen står bedre alene er lektien.

Om ikke længe sænker julefreden sig forhåbentligt, og kredsstyrelsen vil ønske alle en rigtig god jul og et godt nytår. Mange spændende opgaver og udfordringer venter os i 2024.

Med venlig hilsen
Kredsstyrelsen

**DANMARKS
LÆRERFORENING**

Fra en, til to, til CO-TEACHING

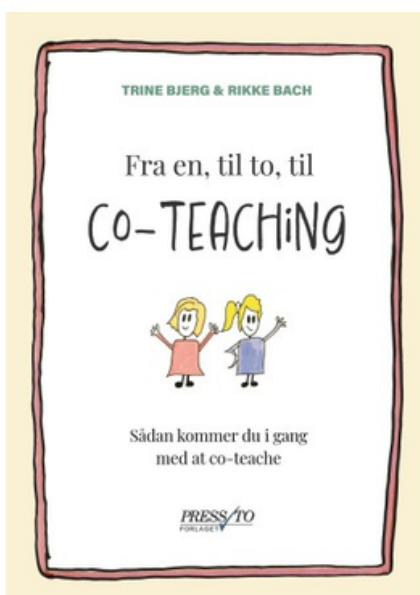
Som det også illustreres i titlen er det denne bogs hovedpointe, at co-teaching i sin rene form ikke blot kan akkumuleres op fra én til to lærere, men med den rette tid og tilgang, være endnu mere end det. Og i en tid, hvor inklusion mange steder står øverst på diverse lister - økonomi, kvalitet, trivsel osv. - er co-teaching som minimum en fornuftig, måske endda en helt nødvendig måde at arbejde på, hvis vi skal kunne skabe en inkluderende undervisning.

Inspiration fra USA

Forfatterne Trine Bjerg og Rikke Bach er særligt inspireret af deres mange besøg på amerikanske skoler. De har siden 2020 arbejdet målrettet med at udvikle co-teaching i Gladsaxe Kommune og har derfor også gjort sig erfaringer med, hvordan co-teaching kan virke i en dansk skolekontekst.

En praksisnær håndbog

Det er tydeligt, at bogen er en tænkt som en håndbog, der først og fremmest har fokus på det praksisnære og de konkrete redskaber til Co-teachingen. Vi får først en grundig introduktion til begrebet Co-teaching og dens seks karakteristika, og derefter bliver vi sat ind i dens form og oprindelse i USA. Det er spændende og lærerig læsning, når vi hører om den anderledes indretning af

klasserummet med bl.a. en samlingsplads, hyggeklub, creation station og lærerarbejdsplads. Eller når vi får indblik i, hvordan en

konkret Co-teaching-undervisning kan se ud gennem en case.

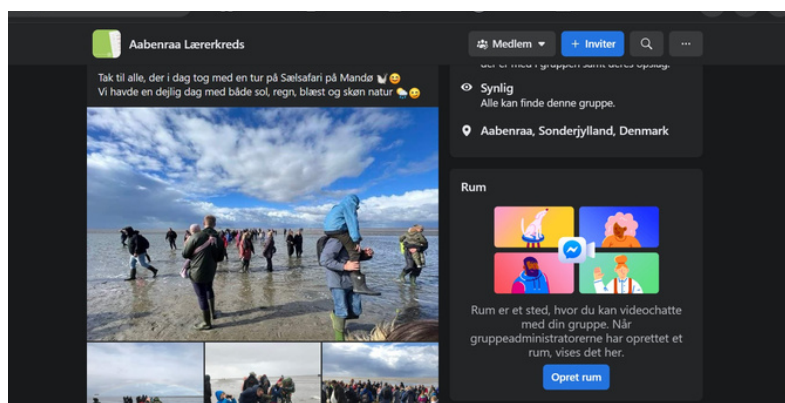
Men derfra byder bogen på et sammensurium og slaraffenland af ideer, modeller, skabeloner og værktøjer, som kan bruges til at planlægge, tilrettelægge, gennemføre og evaluere co-teaching. Det er bl.a. en rammekontrakt, skema til dagsorden, en udviklingsplan for klassen og en matrix for elevernes individuelle behov.

Står man i den heldige situation at skulle til at co-teache med en kollega, eller måske allerede er i gang med det, kan bogen så absolut anbefales. Særligt bilagene bagerst i bogen er guld værd. De kan også findes på:

www.teachnordic.dk

HUSK AT FØLGE OS PÅ FACEBOOK

Søg på "Aabenraa Lærerkreds"

Skriv til os...

Har du en ide til en historie til det kommende kredsblad, et debatindlæg eller vil du invitere Kredsbladet til et arrangement på din skole, så skriv til frbo@dlf.org

Siden 2019 har Rasmus Andreassen været skolechef i Aabenraa Kommune. Kredsbladet har mødt:

Rasmus Andreassen

og stillet ham spørgsmål om styrkelsen af almenområdet

Kredsbladet har mødt skolechef i Aabenraa Kommune, Rasmus Andreassen, til en snak om det ambitiøse mål om "styrkelsen af almenområdet" - måske af mange kendt bedre under det generelle "inklusion". Fænomenet vi lærere (og mange andre aktører i og omkring folkeskolen) elsker at hade. Men hvori består egentlig de ofte italesatte uenigheder mellem fagprofessionelle, forældre, embedsfolk og politikere? Er det de pædagogiske og didaktiske uenigheder, der fylder? De økonomiske - og dermed hænderne og tiden? Eller måske grundprincippet om færre børn, der modtager specialundervisning? Vi får her et indblik i Rasmus Andreassens syn på noget af netop det.

Oprids af økonomien

Efter at have tanket lidt kaffe, foreslår Rasmus Andreassen at starte med kort at opridse de økonomiske faktorer, der er i spil, når almenområdet inkluderer flere elever end tidligere. Da lagkagediagrammet er tegnet op, er det, der står tydeligst tilbage, selvfølgelig det faktum, at almenområdet modtager flere midler end hidtil, da vi pt. har flere af kommunens børn ude på de almene folkeskoler. Så langt så godt. Men er det "nok" til at skabe trivsel, faglig progression og kommende livsduelige mennesker ude i klasserne - og arbejdsglade lærere?

Derfra startede vi det egentlige interview.

Kan du starte med at opridse kommunens vision og målsætning om at styrke almenområdet?

Ja, helt overordnet handler det her jo om fællesskaber. Og det er også noget, der ligger rigtigt dybt i mig, og som jeg synes er helt vildt vigtigt. Men at være "en del af noget større" er bare virkelig vigtigt. Og jeg tror, at når vi hører om, at så mange elever er i mistrivsel, at det også handler om, at man ikke er en del af noget større. Vi skal tilbage til fællesskaberne i højere grad, og der er folkeskolen bare fuldstændig afgørende. Vores syn på, hvem der kan være en del af folkets skole, er helt essentielt.

Almenområdet er gennem en årække blevet mindre og mindre, og der kunne jeg godt tænke mig, at sige: "hvordan kan vi lave nogle rammer, som flere børn kan se sig selv i". Det er ikke noget, som er gået voldsomt hurtigt i Aabenraa, men det går jo helt tydeligt den rigtige vej. Vi nærmer os landsgennemsnittet, som jo også er vo-

res målsætning, og når jeg skal prøve at kigge lidt frem, ser det faktisk rigtig fornuftigt ud ift. den målsætning allerede til næste år.

Jeg er også rigtig spændt på det nye folkeskoleudspil. Det, tror jeg, kan blive rigtig godt for os - og det harmonerer jo også med det, vi vil lokalt.

Hvilke barrierer kan du identificere ift. den her målsætning. Både ift. måltal og data, men også menneskeligt, så alle aktører omkring skolen føler, vi står et godt sted?

Jeg vil bestemt i endnu højere grad til at interessere mig for, hvordan man arbejder didaktisk og pædagogisk ude på skolerne. Det vil bl.a. sige at se på, hvordan det håndteres på skolerne, at man har mulighed for at få støtte ind i klasserne, hvilket man burde kunne få, nu da midlerne er nogle andre.

Det handler også meget om de krav, der stilles til lærerne. Vi skal et sted hen, hvor det bliver nemmere at have roen til at nå i dybden med tingene og kunne se og nå ind til det enkelte barn. Det er noget af det, som jeg også vil interessere mig for - og som skolelederne vil interessere sig for. Vi kommer ikke til at slippe for visse mål, bl.a. karakterer - det vil nok være naivt at tro det, så det skal vi stadig have fokus på. Men der er godt nok mange ting, og konstant at blive målt og vejret kan godt gøre, at man er så præstationsfiks, at det selvfølgelig påvirker den måde, man er sammen med børnene på. Så hvis vi kan lette

trykket en smule, kunne det så ikke betyde, at der var et lidt større overskud til at rumme og tage sig af flere børn? Det er i hvert fald håbet og ønsket.

Mange lærere synes, viser flere undersøgelser, at inklusionsopgaven er svær. Og i endnu højere grad de nyuddannede lærere. Aabenraa Lærerkreds har lavet en undersøgelse i 2022, som viser, at 65 % af de adspurgte lærere mener, at inklusionen har negativ eller meget negativ betydning for deres undervisning. Hvad gør du dig af tanker ift. at sikre at flere lærere oplever at kunne mestre inklusionsopgaven - og særligt når man står som nyuddannet og uerfaren i både den og mange andre nye og komplekse opgaver?

Vi står jo heldigvis i en tid, hvor jeg tror på, at der kommer noget fra centralt hold (red. folkeskoleudspillet), som kan være med til at afhjælpe det her. At de unge i udskolingen f.eks. får lov til at vælge flere fag, som de brænder for, er da helt sikkert den rigtige vej at gå. Pendulet er på vej til at svinge mere tilbage til dannelsesopgaven frem for den faglige opgave. At vi sorterer i de fagfaglige krav og sænker tempoet på den front, vil også gøre lærernes opgave med at inkludere flere elever mere overskuelig.

Jeg synes også, at jeg oplever mange lærere, som er for hårde ved sig selv. Vi har fået opbygget den her præstationskultur, som presser os - og nogle gange ville det være godt, hvis man kunne være lidt mere i nuet og være lidt mere afslappet i, at det man gør er godt nok. Vi skal være bedre til at fokusere på alt det gode, for det er der også rigtigt meget af ude på skolerne. Vi skal fejre de små succeser, og det gælder hele vejen rundt: skoleledere, lærere og elever.

Når du taler om, at det går den rigtige vej i Aabenraa ift. segregeringsgraden, er det så ikke også med fare for, at vi har for mange ude på skolerne, som blot er "administrativt inkluderet", som Rasmus Alenkær ville kalde det?

Jo, bestemt. Men det vigtige er jo præmissen i det. Hvornår er de "administrativt inkluderet"? Hvis succeskravet er, at de skal have 10 og 12 alle sammen, så jo, så er de der jo bare. Men hvis vi kigger på, hvor mange der alligevel har gavn af at være en del af fællesskabet, er det jo en anden snak.

Det er jo trist, hvor mange vi mister i udskolingen grundet det fokus, vi har på boglighed og karakterer. Jeg er meget positiv over for mesterlæreren, som måske kan komme tilbage igen. Den boglige faglighed er bare ikke svaret på alt. Vi har jo nærmest lavet en motorvej ind på universiteterne, men vi har ikke brug for flere på universiteterne nu. Og nu er der jo heldigvis også en forandring i gang i samfundet som helhed ift. at se på erhvervsuddannelserne som noget bedre end førhen. Men hvorfor fejrer vi ikke murerne eller tømrerne eller noget tredje, ligesom vi gør studenterne? Det tager selvfølgelig tid, men vi er som samfund på rette vej, for vi har brug for noget andet.

For lige at blive lidt ved det spørgsmål, så tror jeg også, at mange lærere tænker på uro, støj og den generelle trivsel i klasserne - også set bort fra alle de faglige krav. Og at de står i nogle klasser, hvor de mener, at fællesskabet netop er udfordret bl.a. grundet de mange elever med særlige behov, som

er svære at rumme med de vilkår og rammer, der er til det. Hvad tænker du om det?

Ja, det er der nok, mange der tænker. Der er selvfølgelig nogle børn, der har bedre af noget andet. Jeg mener, at vi jo har lavet en ramme i skolen - særligt i udskoling, men også længere nede - hvor vi skal kigge på, hvordan laver vi noget andet. Folkeskolen er også i for høj grad målrettet pigerne frem for drengene f.eks. Der er brug for et opgør med den her klassiske ramme. Eleverne bliver målt og vejlet hele tiden - også i indskoling. I hvilke andre lande måler man så meget på eleverne? Så det store spørgsmål for mig er, hvordan vi gør op med den kultur.

Nogle gange er det okay at spille vendespil, uden at det er ord eller bogstaver - eller bare lege noget med kvalitet. Vi skal huske, at det bare er børn. Min gamle far lavede for 30 år siden musical med eleverne. Ham og læreren i parallelklassen brændte for det, så det blev skidegodt. Det gjorde de ikke på alle skoler, men fordi de brændte igennem for det, blev det godt. Og sådan er det også generelt. En voksen, der brænder for noget, kan for alvor sælge billetter. Når lærerne i dag ikke altid får lov til at lave ting, som de selv brænder for, fordi nu skal vi jo nå de her mange ting, som vi bliver målt på, så taber vi altså noget essentielt i folkeskolen.

Jeg tror, at når vi tager trykket af nogle ting, kan vi have nogle flere i almenområdet - og så er der selvfølgelig stadig nogen, der har bedre af noget andet. Det behøver ikke altid være en specialske. Hvis muligheden er der for EUD 8/9 med mere praksisfaglighed, kan det også være en rigtig god løsning. Det er selvfølgelig - i hvert fald til dels - et tryk, der skal tages af ovenfra, så det smitter af længere nede i systemet. Og det hele er selvfølgelig en lang proces, men det er ikke desto mindre noget, vi skal gå efter inden for det, som rammerne tillader.

Jeg går meget op i at både lærere og alle andre mennesker i skole-systemet har brug for en stor portion autonomi for at kunne være motiveret og præstere deres bedste. Når man ovenfra vil for meget, så låser det folk.

Børns skærmb brug, både i og uden for skolen, har jo igennem længere tid været til stor debat. Vi har selvfølgelig kun mulighed for at styre direkte i skoledelen, men hvordan ser du på hele skærmproblematikken i relation til inklusionen - og den her massive mistrivsel blandt børn og unge i det hele taget?

KAKSIEK-kompetencerne handler jo lige præcis om at være kritisk ift., hvornår vi bruger hvad. Universitetsskolen ligger godt nok under den paraply, som hedder "IT og digitalisering", men hvis man ser, hvad det faktisk går ud på, handler det jo også rigtig meget om, hvornår giver IT ikke mening. I stedet for at taste en masse ting ind i et regneark, når vi skal udregne, hvordan en katapult virker, hvorfor så ikke i stedet bygge den katapult, så vi kan se, hvordan den faktisk virker? Der er en meget mere akademisk end praksisfaglig tilgang.

Og ift. skærmene generelt, er jeg helt enig i, at der en problematik i det. Jeg er ikke decideret for et forbud, selvom jeg hører om gode resultater på de skoler, som har det. Skærmene er en del af fremtiden, så vi skal i stedet være meget mere tydelige på, hvornår, hvorfor, hvordan, til hvad osv.

Er det ikke utopi, også med den økonomi - og derfor tid - der er mulig, at vi skal lykkes med både at kunne lave noget motiverende, spændende, praksisorienteret undervisning, opnå gode faglige resultater og sikre en høj trivsel blandt alle elever?

Jeg synes, det kommer an på, hvordan man anskuer det. De bedst præsterende skoler ift. karaktergennemsnit, som er det, der længe har været målestokken, er dem med en lav segregeringsgrad, men som stadig kan fastholde en høj trivsel. Så jeg køber ikke helt ind på, at en styrkelse af almenområdet står i modsætning til de ting.

Jeg synes også, der er tankevækkende, hvor mange elever, der kommer ud uden minimum 02 i dansk og matematik - det er der faktisk alligevel en del, der gør. Det skal vi have ændret på. Og jeg tror, at det netop handler om motivationen. Så igen, hvis vi nu sænked trykket for de elever og sikrede en højere grad af praksisfaglighed, så kunne det godt være, at vi alligevel kunne snige lidt boglig faglighed ind i de mere praktiske ting - og det kunne også godt være, at de opdagede, at det kunne bruges til noget.

Jeg husker selv, at jeg på gymnasiet, da vi havde om tangenter ift. cirkler, spurgte læreren, hvad jeg skulle med det her. Så forklarede han, at det var til eksamen, og at det var vigtigt for ingeniører. Det var ikke en mening, jeg kunne kø-

be ind på - jeg hverken havde eller har en interesse for at blive ingeniør. Så det lærte jeg aldrig. Jeg var slet ikke motiveret for det.

I den foromtalte undersøgelse er der ligeledes 35 % af lærerne som slet ikke eller i mindre grad mener at de har kompetencerne til at løfte inklusionsopgaven. Gør forvaltningen og skolelederne nok i at støtte dem i den opgave?

Vi skal lære af specialcenteret. Den viden de har, skal vi have bredt ud til almenområdet. Præmissen bliver igen, at vi har det her fagfaglige fokus. Så som sagt - hvis vi tager lidt af trykket af på det, vil det også skabe nogle anderledes kulturer.

Vi har jo f.eks. også Fjordskolens katalog; 14 sider med rigtig mange forskelligartede små kurser inden for specialpædagogik. Så er det selvfølgelig rigtigt, at den enkelte

skole skal gøre op med sig selv, hvor meget tid man vil prioritere til det.

I 1. klasse kommer Fjordskolens lærere også ud til observation og sparring med lærerne i almenområdet. Her er tanken jo også, at de deler ud af deres specialpædagogiske viden og erfaringer ift. især struktur og klasseledelse. Og i den forbindelse har vi også talt om, at det måske kunne give mening at brede det ud til 4. og 7. klasse, da overgangen mellem faserne kan være svære. Det kommer an på evalueringen af det, men hidtil har de været positive.

Er det så nok? Det bliver jo hurtigt et ressourcspørgsmål. Man kan selvfølgelig godt give mere tid til f.eks. klasselærerrollen, men det skal jo også være noget, vi har råd til. Det er en balance og priorite-

ring, som skal finde sted lokalt på den enkelte skole.

Hvis du til sidst skal runde af med de vigtigste pointer for dig at formidle videre, hvad er de så?

Helt generelt synes jeg, det er vigtigt, at vi prøver at dreje samtalen over på, hvor det er, vi gerne vil hen i det her. Jeg anerkender fuldt ud, at mange pt. oplever at stå et svært sted, men vi skal også huske at tale om, hvilke fremtidige muligheder det giver os - f.eks. at vi får lettet trykket fagfagligt, og at lærerne får mulighed for at beskæftige sig med det, som de virkelig brænder for. Lærerne kan sagtens navigere i en stor portion frihed og brede rammer - de er rigtig professionelle derude - så det skal vi give plads til. Og så har forvaltningen en rolle, hvis vi kommer for langt over i den anden grøft, men det skal vi nok gøre, hvis det bliver nødvendigt.

Erasmus +

Vi er tre lærere fra Løjt Kirkeby skole, der har været i Spanien gennem Erasmus + i Jobshadowing. I Jobshadowing opholder man sig i en periode hos en værtsorganisation i et andet land med henblik på at lære ny praksis og få nye idéer gennem observation og interaktion med fagpersonale og ledelse i deres daglige arbejde i værtsorganisationen.

Vi tog af sted med en vision om at undersøge, hvordan de i Spanien inkluderer de fysisk handicappede i undervisningen, da Spanien har en lav segregeringsprocent.

Turen gik til Glorial Fuertes folkeskole i Valencia. Skolelederen lavede, i samarbejde med vores skoleleder, programmet til os med to dage på en almen folkeskole og en dag på en specialskole, hvor vi fik mulighed for at se, hvilke børn der bliver visiteret til andet tilbud i Spanien.

På turen havde vi et fokuspunkt omkring inklusion af fysisk handicappede børn. Her blev vi inspireret til nye måder at arbejde med mangfoldigheden i klasserummet på, så flere kan blive inkluderet i undervisningen. Dog havde de i Spanien også ressourcerne og rammerne i klasserne i forhold til at inkludere elever med svære fysiske handicaps.

Til gengæld gav turen og mødet med en anden skolekultur os meget mere, end det vi kom efter. Turen gav os rig mulighed for at reflektere over egen praksis samt tilføre ny inspiration og viden i forhold til en anden måde at organisere undervisningen på. Vi blev under opholdet meget optagede af deres dialogbaserede undervisning. Denne måde at undervise på medførte noget uro, men på ingen måde støj eller larm. Vi blev nysgerrige på, hvordan eleverne i Spanien oplevede denne "uro", da det er noget danske elever ofte klager over. Her blev vi mødt af elever, der undrede sig over vores spørgsmål, da de aldrig oplevede, at der var larm i klasselokalet.

Under besøget havde vi gode dialoger med lærerne på skolen omkring deres undersøgende tilgange til undervisningen i form af "ingen brug af bøger". Deres begrundelse for den metode var, som vi i høj grad også oplevede, at gøre eleverne nysgerrige og få alle til, aktivt, at deltage i undervisningen. Derfor var det heller ikke vigtigt for lærerne, hvorvidt der var helt ro, eller om eleverne skulle sidde

med hånden oppe og vente på tur, fordi målet netop var, at eleverne var aktivt deltagende i undervisningen.

Vi vil absolut opfordre andre, der får muligheden for at søge Erasmus + jobshadowing, til at gøre det. Det var nogle gode og berigende dage fyldt med oplevelser, der gav fornyet energi, gode drøftelser og refleksioner.

Praksisfaglig undervisning – det nye sort eller?

Torsdag d. 7. december havde STUK inviteret til konferencen "Når skolen (også) er praktisk: Motivation og deltagelsesmuligheder for alle elever". Formålet med konferencen var at understøtte skoleledelser og det pædagogiske personales didaktiske og pædagogiske arbejde med en mere praktisk tilgang til læring. Konferencens første del bestod af oplæg fra forskellige forskere, der havde undersøgt det nuværende arbejde med praksisfaglighed på skolerne, og anden del indeholdt praksisnære workshops i alle fag/fagblokke.

På grund af det store aktuelle fokus kan praksisfaglighed godt komme til at fremstå som et nyt begreb, men i virkeligheden er der tale om en idé og en ambition, som har eksisteret længe, og mange lærere har allerede kørt en praksisfaglig undervisning, og en del elever har allerede været igennem en række praksisfaglige undervisningsforløb, men nu er ved vi at få sat flere begreber og ord på, hvorfor det er så vigtigt.

Hvorfor praksisfaglighed i undervisningen?

En kropslig og aktiv tilgang til læring er et grundlæggende og afgørende fundament for elevernes læring og mentale udvikling. Fremstilling af produkter fremmer elevernes motivation for læring, og at lære praktiske teknikker og færdigheder har en værdi for børn og unges dannelse, og dét, at eleven selv producerer noget håndgribeligt, kan i sig selv være motiverende. Problembaseret og anvendelsesorienteret fremmer elevernes forståelse af teori. Erfaring med forskellige måder at lære på styrker elevernes uddannelsesvalg, da eleverne har god nytte af at stifte bekendtskab med en virkelig praksis uden for skolen for

derigennem at blive klædt bedre på til at foretage deres uddannelsesvalg og samtidig opnå bedre kendskab til samfund og foreningsliv.

Forskernes highlightede sætninger fortæller, hvorfor det er vigtigt med praksisfaglighed i skolen, og det sidste argument er ikke baseret på forskning, men snarere et udtryk for en politisk ambition, som dermed er med til at forklare, hvorfor praksisfaglighed fylder på den politiske dagsorden.

Den praksisfaglige undervisning indeholder tre elementer, der dog ikke alle behøver at være til stede på samme tid, for at man kan betegne en undervisning som praksisfaglig. Det kan være et undervisningsforløb kun indeholder et enkelt eller to elementer - eller alle tre elementer på

én gang. Det væsentlige i den mere praktiske og varierede undervisning er, at de praktiske aktiviteter i undervisningen har et klart fagligt formål. For at kalde undervisningen praksisfaglig, skal der både være en praktisk undervisningsaktivitet og et fagligt formål bag, som aktiviteten understøtter. Det er nemlig denne kobling, som er afgørende for, at eleverne får det udbytte, som den praksisfaglige undervisning sigter mod.

Skal det lykkes i skolen at lave mange flere af disse praksisfaglige forløb, så kræver det mere forberedelse, hvilket både forskere og politikere også er klar over, så lad os håbe, at det også bliver indtænkt i de kommende forhandlinger og udspil.

De tre elementer i praksisfaglig undervisning er:

Et kropsligt eller aktivt element

Et kropsligt eller aktivt element i undervisningen, hvor elevernes kroppe og sanseapparater aktiveres

Et problem- eller anvendelsesorienteret element

Et problem- eller anvendelsesorienteret element, hvor eleverne typisk skal løse eller undersøge en praktisk problemstilling

Et produktorienteret element

Et produktorienteret element, hvor fokus er på, at eleverne gennem praktiske arbejdsmetoder og teknikker skal skabe et konkret produkt som led i opgaveløsningen.

AABENRAA LÆRERKREDS

"Hvorfor medlem?"

Danmarks Lærerforening varetager medlemmernes pædagogiske, økonomiske og faglige interesser,

vi har allerede sikret dig mange rettigheder, som du har glæde af hver dag, f.eks.:

- TR på hver matrikel/arbejdsplads
- Medlemsarrangementer
- Ordentlige lønforhold
- Hjælp ved arbejdsskader
- Fritvalgstillæg
- 6. ferieuge
- Pensionsordning
- Barsel med løn
- Barnets 1. og 2. sygedag
- Omsorgsdage
- Seniordage
- Løn under sygdom
- Mulighed for psykologhjælp
- Høringsret ved afsked
- Fokus på arbejdsmiljøet
- Professionsstrategi
- Deltagelse i DLFs åbne kurser

Hvad kan DLF, som ingen andre kan?

- DLF har aftaleretten i forhold til dine løn- og arbejdsforhold
- Du er sikret rådgivning og mulighed for juridisk assistance ved klagersager/afskedigelsessager i det fagretslige system
- Under strejke og lockout er du sikret lønkompensation
- Du er som medlem sikret, at DLF har høringsret i forbindelse med afsked
- Du kan være med til at præge og have indflydelse på love og bekendtgørelser, der vedrører folkeskolen

Grib muligheden, sæt dit præg på fremtiden og vær med til at skabe forandringer. Fremtidige muligheder for nye tiltag ligger i vores hænder.

Sammen står vi stærkere!

Aabenraa Lærerkreds
Rådhusgade 8
6200 Aabenraa
Tlf.: 74 62 99 92
Email: O92@dlf.org
www.kreds92.dk

